himself», isa et isi «she, herself» conveniunt cum रूप, रूप; et eadh «he, it» cum रूत.)

2. Ond Adv. (acc. neut. praec.) nunc. N. 21.27.

ত্বাহি (ab ত্ব s. হি nisi potius a perdito Adv. ত্বার s. হি pro ঘি = gr. গি in ১৩, π০৩ etc. (v. gr. comp. 381.) nunc, hoc tempore. Am.

्रतादश (v. ईट्श et gr. 287.) talis. Dr. 5.4.

R. (gr. 283.) 1) hic, iste, ille, talis. Br. 1.8. N. 4.31. Dr. 6.25. Dev. 1.74. Hir. 11.5. 44.8. 2) Ado. tam. Hir. 27.15.: হ্নারহ হ্রেন্ ড্রেনেনি V. annot. ad N. 4.31.

र्घ 1. A. 1) augere, praesertim in constructione cum accus.
स्वा. Man. 4.170.: ने 'हा 'सी स्वा. एघते; 5.45.:
न क्वाचित स्वा. एघते; Hrr. 110.8.: द्वाच् एती स्वा. एघते. 2) augeri, crescere. Man. 7.208.: हिर्णय-भूमिसम्प्राह्या पार्थिवी न तथे 'घते. (Gr. 01005, 01-000; fortasse etiam huc pertinet lat. aes-culus, ita ut a crescendo, non ab edendo sit nominata, mutato d in s, sicut in es-ca ex ed-ca, v. A. Benary p. 239.)

ত্য m. (r. इन्ध् ejecto ন্ , s. স্ন) lignum. Am., v. इन्धन et इध्म, ত্থন্

ट्रधस् n. (r. इन्ध् ejecto न् , s. म्रस्) lignum. BH. 4.37.; v. praec.

Pron. (solum in nonnullis casibus obliquis invenitur; f. QAI, n. acc. QAI, v. gr. 269. et gr. comp. 369.) is, hic, iste, ille. N. 22.2.4. UR. 71.17. (Goth. ain-s Th. aina unus, fortasse etiam jains Th. jaina ille, si j est antepositum, sicut saepe in linguis slavicis, v. gr. comp. 255.n.; lat. vet. oinos, unde serius ûnus; gr. EN abjectâ vocali finali, v. gr. comp. 308.; huc etiam trahimus conj. lat. enim = acc. QAI vel QAII, v. gr. comp. 370.)

ट्रापुट n. nomen arboris cujusdam, «Palma Christi or ricinnus communis». Am.

ত্র (e stirpe pronom. তু + ল sicut সূল, হল ex সা, হ; videtur esse Instrumentalis analogiam sequens linguae Zendicae - gr. comp. 158. - ita ut correptum sit ex তুলা,

a stirpe demonstrativâ oa, quae in lingua Zend. plenam conservavit declinationem, sub formâ aêva, quod unus significat - v. gr. comp. 308. - sicut Praepos. मूद्रा in Zend. est Demonstrativum cum integrâ declinatione. In Sanscrito autem Th. 77, praeter correptam Instrumentalis formam, solum Accusativum retinuit oah, quod sic, hoc modo significat.) 1) sic. N.11.10.12. 114.17.43. 2) solum, tantummodo. HIT. 11.4.30.15. 35.15. N. 19. 19. a. b. 22.16. Br. 2.30. H. 4.7.15. (cf. Zend. ω>>>ω aêva unus, gr. οίος ex οίτος, nisi ortum est ex olivos = 7, q.v., oinos). 3) jam. SA. 4. 32.: मृतम् एव हि तम् मेने; SAK. 27.3. infr.: महत्य एव प्रत्यूषे ... प्रबोध्ये. 4) adhuc, noch. N. 23.21. 5) quidem, zwar. BH. 7.18.: उदाग्न: सर्व एवै 'ते ज्ञानी त्व म्रात्मे 'व मे मतम् 6) post pronomina interdum significat ipse vel valet particulam dem in compositione cum is, e.c. N. 2. 13.: एतिहमन् एव काले त hoc ipso tempore vero, vel eodem ...; N. 19. 19.: यान (知知可) मन्यसे समर्थीस् त्वङ् निप्रन् तान् एव योजयः 4.28: माम् एव ... वृणोतिः 5.19.20.21 : तम् एव प्रदिशन्त ਸੇ. 7) nempe. N. 4.26. 18. 20. 23. 14. 17. 8) saepissime etiam, non raro antecedente च; de चै 'व vero, autem v. च. (Goth. aiv Th. aiva, germ. vet. eo, io, nostrum je, v. gr. comp. 381.; lat. aeoum a similitudine dictum esse videtur, sicut scr. समा annus; fortasse etiam goth. ibus aequalis, germ. vet. ebanêr, nostrum ebener huc pertinet, mutato a in b, v. p.21. s. v. ਸ਼ਕ੍ਹਾ.)

एञंत्रप (влн. ex एञम् et त्रप n. forma, pulchritudo) talem formam, talem pulchritudinem habens. N.б. 11.

रवंविध र रवम्विधः

र्ञङ्गुण (влн. ex र्ञम् sic et गुण virtus) tales virtutes habens. N. 6. 12.

र्वम् (v. र्व) sic, ita. Br. 3. 2. Su. 3. 28. N. 6. 13. 11. 34. itaque.

एवम्विध (влн. ex एवम् et विध m. aut विधा f. species) talem speciem habens. Bu. 11.53.